

ΑΘΩΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ, ΤΟ 2015, ΣΤΟ ΨΝΑ-ΔΑΦΝΙ ΑΛΛΑ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ “ΑΘΩΑ” Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Στις 13 Δεκέμβρη 2021, όπως είχε ανακοινώσει, υπενθυμίσει και αναδείξει η Πρωτοβουλία ‘Ψ’ (και μόνο αυτή), έγινε η δίκη για την πυρκαγιά, τον Σεπτέμβριο του 2015, σε τμήμα του ΨΝΑ (Δαφνί), που είχε ως συνέπεια τον θάνατο, από αναθυμιάσεις, τριών μονίμως καθηλωμένων ασθενών.

Το αποτέλεσμα: αθώοι όλοι για την φωτιά και τον θάνατο των δεμένων ανθρώπων,

-στη λογική ότι ο κλινοστατισμός είναι “ιατρική πράξη”,

-στη λογική ότι κάποιος αρμόδιος ήταν αναρμόδιος λόγω διαφορετικής ειδικότητας,

-στη λογική ότι η εταιρεία πυρασφάλειας ήταν αυτή που είχε την ευθύνη για την προστασία από φωτιά και ουδόλως η όποια αρμόδια υπηρεσία του ΨΝΑ αναφορικά με την υποχρέωση να φροντίζει για την επάρκεια, ή και την ίδια την ύπαρξη, των μέσων πυρασφάλειας,

-στη λογική ότι δεν υπάρχουν ατομικές ευθύνες, αλλά την ευθύνη την έχουν οι θεσμοί (με το ερώτημα ποιοι φτιάχνουν τους θεσμούς να μένει αναπάντητο),

-στη λογική ότι υπάρχει υποστελέχωση (μιλάμε για το 2015 και όχι για την τωρινή περίοδο της πανδημίας),

-στη λογική ότι τα ψυχιατρεία δεν είναι αρμόδια για να εγκλείουν (!) τους ψυχικά πάσχοντες, αλλά το κάνουν από υπερβάλλοντα επαγγελματικό ζήλο (!) και ότι θα πρέπει να φτιαχτούν άλλα ψυχιατρεία υψηλότερης ασφάλειας,

-στη λογική ότι παρόλο που δεν υπάρχει θεραπευτική ευθύνη για το ότι πέθαναν άνθρωποι, το προσωπικό κάνει λειτουργήματα.

Αυτά ήταν μερικά από τα επιχειρήματα της υπεράσπισης, του μονολόγου της υπεράσπισης, καθώς δεν υπήρχε η “άλλη πλευρά” για να απαντήσει σε όλα αυτά και να βάλει το συμβάν στην πραγματική του βάση (που έχει να κάνει με την ιδρυματική λειτουργία και το είδος της ψυχιατρικής πρακτικής που ασκείται). Και κάνοντάς τα δεκτά, η έδρα κήρυξε τους/τις όλους/ες αθώους/ες.

Κατηγορούμενοι ήταν άτομα από όλη της την ιδρυματική ιεραρχία, από την διοίκηση, από διευθύνσεις υπηρεσιών, ψυχίατροι, νοσηλεύτριες/τριες. Είναι αυτονόητο ότι καμιά ευθύνη δεν μπορούσε και δεν έπρεπε, εν προκειμένω, να αποδοθεί σε νοσηλεύτριες και νοσηλεύτριες, τους έσχατους στην ιεραρχία και

εκτελεστές υποχρεωτικών εντολών και διαταγών “από τα πάνω”.

Αλλά, αυτοί που δεν μεριμνούν για την πυρασφάλεια; Αυτοί που δίνουν εντολές για τη μηχανική καθήλωση και μάλιστα, όπως στην περίπτωση που αναφερόμαστε, για διάρκεια εφ’ όρου ζωής, χωρίς ούτε καν το πρόσχημα της τήρησης του δήθεν πρωτοκόλου; Με την απλή υπογραφή της εσασεί ανανέωσης της μηχανικής καθήλωσης; Πόσοι πια πρέπει να πεθάνουν ακόμα, μηχανικά καθηλωμένοι, από θρομβοεμβολικά επεισόδια, από καρδιακές ανακοπές, και “τυχαία” συμβάντα, όπως αυτό της πυρκαγιάς;

Χώρια όλοι αυτοί (σχεδόν όλοι και όλες) που έχουν υποστεί αυτή την τραυματική μεταχείριση, που την κουβαλάνε εφ’ όρου ζωής ως μια άκρως απαξιωτική της υποκειμενικότητάς τους εμπειρία, που δυσκολεύει τα μέγιστα την όποια ουσιαστική ανάρρωσή τους.

Έτσι ώστε, η “λογική” να θριαμβεύει ! Και.... δέστε τους τρελούς !

Ως τότε η μηχανική καθήλωση, που έχει αποδειχτεί άκρως δολοφονική, θα είναι το αδιαφιλονίκητο “σήμα κατατεθέν” της ασκούμενης κυρίαρχης ψυχιατρικής πρακτικής και θα επιτρέπεται να εφαρμόζεται ως, μάλιστα, “ιατρική πράξη”; Όταν, μάλιστα, ποτέ δεν διερευνάται η πραγματική αιτία του θανάτου ασθενών νοσηλευόμενων σε ψυχιατρικές κλινικές που πέθαναν ενώ ήταν καθηλωμένοι;

Το ζήτημα του ανοίγματος μιας συζήτησης για την κατάργηση της μηχανικής καθήλωσης ως “ιατρικής πράξης” είναι πάντα επίκαιρο και όσο ποτέ αναγκαίο. Μια συζήτηση για τις άκρως αντιθεραπευτικές λογικές και, ταυτόχρονα, για την καταστρατήγηση των ατομικών δικαιωμάτων, που ενσαρκώνει αυτή η πρακτική, που την καθιστούν (αντί για θεραπευτική πράξη) μια κακοποιητική πρακτική και “ποινικό αδίκημα” – άμεσα συνδεδεμένη με μία συζήτηση για τις εναλλακτικές δυνατότητες, που υπάρχουν, αντιμετώπισης καταστάσεων κρίσης. Αυτές ακριβώς που η κυρίαρχη ψυχιατρική, μετά από αιώνες κακοποιητικών πρακτικών στην διάρκεια της ιστορικής διαδρομής της (και παρά την ύπαρξη έμπρακτων εναλλακτικών παραδειγμάτων ως απάντηση σε αυτές) δεν μπορεί να λείπει ότι “δεν γνωρίζει”, συνεχίζοντας, εν πλήρη συνειδήσει των συνεπειών τους, να τις ασκεί.

9/1/2022

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ